Dosarul nr. 5r-202/2024
4-24060350-09-5r-31052024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

07 noiembrie 2024 mun. Bălți

Judecătoria Bălți sediul central,
Instanţa compusă din:
Preşedinte de şedinţă, judecător Natalia Foma
Grefier Cristina Saracuța

examinînd în ședința publică, în limba română, contestația înaintată de Bivol Petru, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. SVM01000542 din 12.02.2024, prin care Bivol Petru a fost supus răspunderii contravenţionale conform art. 287 alin. (10) Cod contravenţional,

c o n s t a t ă :

La data de 12.02.2024, de către agentul constatator din cadrul Biroului Vamal Nord, Chilari Tatiana, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţia prevăzută de art. 13, 287 alin. (10) Cod contravenţional, în privința lui Bivol Petru pentru faptul că la data de 25.10.2023, în jurul orelor 16:27, la pista de control „autoturisme ieșire din țară” a postului vamal Lipcani (PVFI, rutier) s-a prezentat pentru efectuare controlului vamal mijlocul de transport de model *****, cu n/î ***** (RO), care se deplasa spre Marea Britanie, în calitate de șofer fiind înregistrat cetățeanul Bivol Petru. În rezultatul controlului detaliat a mijlocului de transport, au fost depistate tăinuite un lot de țigări marcate cu timbru de acciz al RM care nu au fost declarate organului vamal de către cet. Bivol Petru și anume: țigări de marca Winston Blue slim - 1830 pachete, țigări marca Winston classic – 384 pachete, țigări marcaWinston set 1954- 511 pachete, țigări marca Ritm – 120 pachete, în total 2845 pachete.

În baza raportului SRTN al BV Nord din 14.11.2023 s-a stabilit că, valoarea în vamă a mărfurilor nedeclarate – conform sesizării contravenționale nr. 1698/2023 - constituie 135160 lei.

Conform datelor din raportul de constatare tehnico-științifică nr.28/10-00344 din 18.12.2023, întocmit de către laboratorul vamal, valoarea de piață a mijlocului de transport care a servit la transportarea mărfurilor/țigărilor prin tăinuire și nedeclarare organului vamal de marca/model „*****” cu n/î *****

(RO) cod VIN: *****, culoare maro, capacitatea cilindrică a motorului 2 148 cm^3 , tipul de conbustibil motorină, constituie suma de 99165 lei.

Astfel, reieșind din cele expuse mai sus, prin încălcarea prevederilor art. 4, 6 și 11 a legii nr. 1569-XV din 20.12.2002 - Cu privire la modul de întroducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul RM de către persoane fizice - cet. Bivol Petru a efectuat tentativa de trecere a mărfurilor, obiectelor și a altor valori peste frontiera vamală a RM - introducerea sau scoaterea de pe teritoriul Republicii Moldova a mărfurilor, obiectelor și altori valori, prin locuri stabilite pentru control vamal, prin tăinuire de controlul vamal, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, ori cu folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală, ori prin nedeclararea sau declararea neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei, dacă aceste acțiuni nu constituie infracțiune, dacă valoarea mărfurilor, obiectelor și altor valori constituie de la 2000 până la 4000 de unități convenționale, cet. Bivol Petru a comis o contravenție prevăzută de art. 13, 287 alin. (10) Cod contravențional.

Prin decizia şefului Biroului Vamal Nord, Tomac Igor, adoptată la data de 12.02.2024, Bivol Petru a fost sancţionat pentru săvârșirea faptei contravenţionale prevăzute de art. 13, 287 alin. (10) Cod contravenţional la o amendă în mărime de 500 u.c., ceea ce constituie 25000 lei. În conformitate cu prevederile art. 431, 439^7 Cod contravențional, întru respectarea Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.972 din 11 septembrie 2001 „Despre regulamentul cu privire la modul de evidență, evaluare și vânzare a bunurilor confiscate, fără stăpân, sechestrate și ușor alterabile sau cu termen de păstrare limitat, a corpurilor delicte, a bunurilor trecute în posesia statului cu drept de succesiune și a comorilor”: - țigări de marca Winston Blue slim - 1830 pachete, țigări marca Winston classic – 384 pachete, țigări marcaWinston set 1954 - 511 pachete, țigări marca Ritm – 120 pachete, în total 2845 pachete” toate marcate cu timbrele de acciz ale Republicii Moldova au fost supuse confiscării speciale cu transmiterea lor la Serviciul Fiscal de Stat spre luare la evidență. La fel, conform prevederilor art. 431 și 4397 Cod contravențional, mijlocul de transport care a servit la transportarea mărfurilor/țigărilor prin tăinuire și nedeclarare organului vamal de marca/model „*****” cu n/î ***** (RO) cod VIN: *****, culoare maro, capacitatea cilindrică a motorului 2 148 cm^3, tipul de conbustibil motorină, fost supus confiscării speciale cu transmiterea la Serviciul Fiscal de Stat spre luare la evidență.

La data de 28.05.2024 contravenientul Bivol Petru a contestat procesul-verbal şi decizia agentului constatator din cadrul Biroului Vamal Nord adoptate la data de 12.02.2024.

În motivarea contestaţiei, contravenientul Bivol Petru a indicat că nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție pe care îl consideră ca emis

ilegal contrar prevederilor art. 6 al Codului contravențional și art. 381 alin. (4) Cod contravențional.

Menționează apărătorul că agentul constatator nu a indicat locul de muncă și funcția contravenientului, fapt ce duce la nulitatea procesului verbal.

Indică apărătorul că, sancțiunea contravențională conform art. 439/7 Cod contravențional este inechitabilă și disproporțională. Astfel, agentul constatator nu și-a motivat necesitatea și incidența aplicării art. 439/7 din Codul contravențional în raport cu faptele comise de către contestatar și alți participanți la procedura contravențională (proprietarul bunului mobil aflat confiscat).

La fel, indică apărătorul că colaboratorul vamal și-a îndeplinit acțiunile procesuale în mod parțial față de contestatar, ultimului fiindu-i adusă la cunoștință doar ordonanța privind dispunerea expertizei tehnico-științifice fără a fi special în ordonanţă: data, luna, anul, ora efectuării expertizei, drepturile și obligațiile contestatarului. Din conținutul ordonanței privind dispunerea expertizei tehnico-științifice se desprinde încălcarea prevederilor art. 384 alin. (2) lit. e), r) alin. (5) Cod contravențional încălcate în coroborare cu art. 142, 144, 145 cod de procedură penală, în partea ce ține de posibilitatea contestatarului de a formula întrebări suplimentare, informații scrise cu privire la drepturile pe care le are la etapa premergătoare expertizei dispuse, modul de contestatare ulterioară a ordonanței privind efectuarea expertizei tehnico-științifice. Astfel, consideră apărătorul că colaboratorul vamal prin încălcarea prevederilor menționate supra, a tăinuit, în mod intenționat modalitatea de exercitare a drepturilor procesuale la etapa premergătoare raportului de constatare tehnicoștiințific cu scopul de a evita obiecțiile contestatarului, or, la materialele cauzei contravenționale, nu există nici un act care să ateste, ora, data, luna, anul citării făptuitorului în cadrul laboratorului vamal pentru efectuarea acțiunilor procesuale vamale/ contravenționale la caz în privința bunului mobil anterior menționat.

Mai menționează apărătorul că deși conform art. 202/10, 245, 252 Cod vamal, art. 431 Cod contravențional, art. 142, 144 Cod de procedură penală colaboratorul vamal urma să dispună o expertiză tehnico-științifică, însă ultimul a dispus într-un final efectuarea unui raport de constatare tehnico științific conform art. 141 Cod de procedură penală.

Se mai indică că prevederile art. 233 Cod vamal indică expres procedura aplicabilă în cauzele contravenționale intentate de serviciul vamal. Mai mult art. 233 menționează faptul că, pentru partea procesuală nereglementată de Codul vamal se aplică Codul contravențional, iar la rândul său art. 374 alin. (3) din Codul contravențional indică asupra aplicabilității Codului de procedură penală în coroborare. Reieșind din consecutivitatea aplicabilității prevederilor menționate supra, se atestă eroarea admisă de colaboratorul vamal în partea ce ține de actul procesual emis și anume ordonanța de dispunere a expertizei tehnico-științifice. Or,

dacă se dispune o expertiză atunci actul procesual trebuie îndeplinit corespunzător normelor în baza cărora a fost întemeiat, fiind lovit de nulitate actul procesual emis care nu reflectă destinația și scopul emiterii. Prin urmare dacă s-a dispus o expertiză, nu poate fi efectuat un raport de constatare tehnico-științifică, care în esență nu este prevăzut nici ca concept și nici ca sintagmă în Codul vamal.

Se mai menționează că persoana care a efectuat raportul de constatare tehnicoștiințifică nu are statut de expert judiciar în esența prevederilor art. 2 din Legea nr. 68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar.

În ședința de judecată avocatul Călin Bobeica în intersele contravenientului Bivol Petru a susținut contestanția depusă, solicită repunerea în termen de depunere a contestației, anularea deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr. DSV01 000542 în latura aplicării sancțiunii complementare confiscarea corpului delict, confiscarea contravalorii mijlocului de transport.

În ședința de judecată reprezentantul Biroului Vamal Nord, Ivaschiv Ina a solicitat respingerea contestației.

Contravenientul Bivol Petru, nu s-a prezentat, fiind citat în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, însă care a depus cerere, prin examinarea cauzei în absența sa. Astfel că, prin prisma art. 455 Cod contravențional, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul contravențional, examinarea cauzei în lipsa acestora.

Audiind explicațiile participanților la proces, examinând cumulul materialelor prezentate în raport cu contestația înaintată prin prisma probatoriului existent în cauză, instanţa de judecată a ajuns la următoarele concluzii.

În conformitate art. 395 alin. (1) p. 2) şi alin. (1^1) Cod contravenţional, instanţa judecă contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului. Contestaţia împotriva deciziei în cauza contravenţională se examinează de către instanţa de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanţa de la locul unde îşi are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art.394 alin.(1^1).

În conformitate cu prevederile art. 448 alin. (1), (2) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra

cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8). (2) În cazul omiterii termenului prevăzut la alin. (1) din motive întemeiate, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația.

Conform art. 443 alin. (13) Cod contravențional, copia de pe procesul-verbal se înmînează persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional şi victimei la cerere. În cazul procesului-verbal încheiat în absenţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, copia de pe procesul-verbal se înmînează în modul prevăzut la art.382 alin.(6).

Instanța de judecată menționează că, prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul central din 16.04.2024, s-a restituit contestația depusă de Bivol Petru împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr.SVMOl000542 din 12.02.2024 și a deciziei de sancţionare din aceeaşi dată emisă de agentul constatator Chilari Tatiana, în cauza contravenţională din motivul neachitarii taxei de timbru.

Prin aceeaşi încheiere este menționat faptul că contravenientul nu a achitat la depunerea contestației taxa de timbru precum că nu s-a conform încheierii Judecătoriei Bălți sediul central din 27.02.2024, însă cu încheierea din 27.02.2024 nu a făcut cunoștință, iar despre restituirea contestației a aflat abia prin încheierea din 16.04.2024.

Prin contestația depusă contravenientul solicită repunerea în termen de depunere a contestației.

În conformitate cu prevederile art. 448 alin. (2) Cod Contravenţional, în cazul omiterii termenului prevăzut la alin. (1) din motive întemeiate, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația.

În astfel de circumstanțe stabilite, instanța de judecată ajunge la concluzia de a repune în termen contestația.

În conformitate cu alin. (1) art. 442 Cod contravenţional procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În conformitate cu art. 425 alin. (1), (2) și (7) Cod contravenţional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Procesului contravenţional, în partea ce ţine de declaraţii, se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

Potrivit art. 458 alin. (1) și (2) Cod contravențional, examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Chestiunile care apar în timpul judecării cauzei se rezolvă prin încheiere judecătorească, inclusă în procesul-verbal al şedinţei de judecată, care poate fi atacată împreună cu hotărîrea contravenţională.

În sensul prevederilorart. 287 alin. (10) Cod contravenţional, introducerea pe sau scoaterea de pe teritoriul Republicii Moldova a mărfurilor, obiectelor şi altor valori, prin locuri stabilite pentru control vamal, prin tăinuire de controlul vamal, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, ori cu folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală, ori prin nedeclararea sau declararea neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei, dacă aceste acţiuni nu constituie infracţiune, dacă valoarea mărfurilor, obiectelor şi altor valori constituie: – până la 2000 de unităţi convenţionale, se sancţionează cu amendă de la 100 la 500 de unităţi convenţionale.

Relevante în speță sunt și prevederile art. 4 alin. (1) și (4) al Legii cu privire la modul de introducere şi scoatere a bunurilor de pe teritoriul R. Moldova de către persoane fizice nr. 1569-XV din 20.12.2002, bunurile trecute de persoane

fizice peste frontiera vamală sînt supuse declarării obligatorii conform prezentei legi, Codului vamal şi altor acte normative adoptate în corespundere cu acesta. Persoanele fizice au dreptul de a declara verbal organului vamal următoarele bunuri: a) obiectele de uz personal introduse în ţară, precum şi mărfurile indicate în anexa la prezenta lege; b) bunurile introduse în ţară, altele decît cele menţionate la lit.a), a căror valoare în vamă nu depăşeşte suma de 300 de euro pentru mărfurile introduse de către călătorii care folosesc transportul terestru sau de 430 de euro pentru mărfurile introduse de către călătorii care folosesc transportul aerian sau maritim şi care nu sînt destinate activităţii comerciale sau de producţie; c) mărfurile ce se scot din ţară a căror valoare în vamă nu depăşeşte suma de 1000 euro şi care nu sînt destinate activităţii comerciale sau de producţie; d) mărfurile menţionate la art.8 pct.1) lit.a) şi pct.2) lit.a).

Totodată, în conformitate cu art. 5 alin. (1) al Legii citate, persoanele fizice au dreptul: a) de a introduce pe teritoriul ţării, fără achitarea drepturilor de import, obiecte de uz personal, bancnote, monede şi cecuri în moneda naţională a Republicii Moldova, precum şi mărfuri menţionate în anexa la prezenta lege, cu condiţia că acestea nu sînt destinate activităţii comerciale sau de producţie; b) de a introduce pe teritoriul ţării, fără achitarea drepturilor de import, alte bunuri decît cele indicate la lit.a) a căror valoare în vamă nu depăşeşte suma de 300 de euro pentru mărfurile introduse de către călătorii care folosesc transportul terestru sau de 430 de euro pentru mărfurile introduse de către călătorii care folosesc transportul aerian sau maritim şi care nu sînt destinate activităţii comerciale sau de producţie. Dacă valoarea în vamă a bunurilor depăşeşte cuantumul neimpozabil menţionat, drepturile de import se vor percepe reieşind din valoarea bunului în vamă (cuantumul neimpozabil indicat nu micşorează valoarea impozabilă a bunului); c) de a introduce pe teritoriul ţării sau de a primi, prin intermediul trimiterilor poştale internaţionale sau a bagajelor neînsoţite, bunuri, fără achitarea drepturilor de import, cu condiţia că acestea nu sînt destinate activităţii comerciale sau de producţie, în legătură cu stabilirea la loc de trai permanent în Republica Moldova sau cu obţinerea acestor bunuri prin moştenire. Faptul stabilirii pentru trai permanent sau obţinerii moştenirii se confirmă prin actele respective. Modul de acordare a înlesnirilor menţionate se stabileşte de Serviciul Vamal; d) de a primi, prin intermediul trimiterilor poştale internaţionale, fără achitarea drepturilor de import, bunuri, cu condiţia că valoarea lor în vamă nu depăşeşte suma de 300 de euro pentru trimiterile poştale transportate prin intermediul transportului terestru sau de 430 de euro pentru trimiterile poştale transportate prin intermediul transportului aerian sau maritim şi nu sînt destinate activităţii comerciale sau de producţie. În cazul în care valoarea în vamă a mărfurilor depăşeşte limita neimpozabilă de 300 de euro sau de 430 de euro, drepturile de import se vor calcula pornind de la valoarea mărfurilor în vamă, iar limita neimpozabilă

menţionată nu micşorează valoarea impozabilă a acestora; d[1]) prin derogare de la lit. d), de a primi, în cadrul tranzacțiilor comerciale (B2C – de la business la consumator), prin intermediul trimiterilor poștale internaționale, fără achitarea drepturilor de import, mărfuri care nu au caracter comercial, nu depășesc limitele cantitative stabilite de legislație și a căror valoare intrinsecă nu depăşeşte suma de 200 de euro per expediere. Mărfuri care nu au caracter comercial sînt mărfurile care, cumulativ, prezintă un caracter ocazional, sînt destinate exclusiv uzului personal al destinatarului sau al familiei sale și care, prin natura sau cantitatea lor, nu sînt destinate activității comerciale sau de producție. În cazul în care mărfurile au caracter comercial, depășesc limitele cantitative stabilite de legislație sau valoarea intrinsecă a acestora depăşeşte limita neimpozabilă de 200 de euro, drepturile de import se calculează pornind de la valoarea mărfurilor în vamă, iar limita neimpozabilă menționată nu micșorează valoarea impozabilă a acestora; e) de a introduce pe teritoriul ţării mărfuri care nu sînt prevăzute la lit.a) şi lit.b) şi care nu sînt destinate activităţii comerciale sau de producţie, cu condiţia achitării tuturor drepturilor de import şi declarării în modul stabilit; g) de a primi bunuri prin intermediul trimiterilor poştale internaţionale sau al bagajelor neînsoţite, cu condiţia că acestea nu sînt destinate activităţii comerciale sau de producţie, precum şi cu condiţia achitării drepturilor de import, cu excepţia cazurilor prevăzute la lit.d), şi declarării în modul stabilit.

Prin urmare, instanţa consideră că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele şi just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăţia lui Bivol Petru în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 287 alin. (10) Cod contravențional, deoarece în şedinţa de judecată s-a constatat cu certitudine că, la data de 25.10.2023, în jurul orelor 16:27, la pista de control „autoturisme ieșire din țară” a postului vamal Lipcani (PVFI, rutier) s-a prezentat pentru efectuare controlului vamal mijlocul de transport de model *****, cu n/î ***** (RO), care se deplasa spre Marea Britanie, în calitate de șofer fiind înregistrat cetățeanul Bivol Petru. În rezultatul controlului detaliat a mijlocului de transport, au fost depistate tăinuite un lot de țigări marcate cu timbru de acciz al RM care nu au fost declarate organului vamal de către cet. Bivol Petru și anume: țigări de marca Winston Blue slim - 1830 pachete, țigări marca Winston classic – 384 pachete, țigări marcaWinston set 1954- 511 pachete, țigări marca Ritm – 120 pachete, în total 2845 pachete.

În baza raportului SRTN al BV Nord din 14.11.2023 s-a stabilit că, valoarea în vamă a mărfurilor nedeclarate – conform sesizării contravenționale nr. 1698/2023 - constituie 135160 lei.

În această ordine de idei instanța reține că, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, iar

instanța reține că încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică.

Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.

În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției.

În așa mod Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept.

În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag.

În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

Astfel, instanța consideră că vinovăția contravenientului Bivol Petru în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată.

Totodată, studiind procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. SVM 01000542 din 12.02.2024 prin prisma art.art. 442, 443 Cod contravenţional instanţa îl găseşte ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor indicate, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator instanța apreciază că, aceasta a fost aplicată în limitele impuse de art. 30 alin. (2) Cod contravențional și în limitele stabilite de art. 287 alin. (10) Cod contravențional.

Referitor la confiscarea specială a corpurilor delicte, adică a mărfii, instanța de judecată reține următoarele.

Potrivit materialelor cauzei, agentul constator, inspectorul principal Secția Procedură Contravențională a Biroului Vamal Nord, Igor Soltan, prin ordonanța

din 08.11.2023 a dispus de a recunoaște în calitate de corp delict și de a atașa la dosar următoarele bunuri: țigări marca ”Winston Blue slim” – 1830 pachete; țigări de marca ”Winston classic” – 384 pachete; tigări de marca ”Winston set 1954” – 511 pachete; țigări marca ”Ritm” – 120 pachete și mijlocul de transport de model ”*****”, cu n/î ***** (RO), VIN: *****.

Potrivit art. 431 alin. (1) și (4^1) Cod contravențional, corpuri delicte se consideră obiectele, inclusiv banii, documentele, vehiculele, alte valori, faţă de care există temeiuri a presupune că au servit la săvîrşirea contravenţiei, au păstrat asupra lor urmele faptei contravenţionale sau au constituit obiectul acestei fapte, sau pot servi ca mijloc de constatare a existenţei ori inexistenţei elementelor constitutive ale contravenţiei.

La examinarea cauzelor contravenţionale prevăzute la art.50 alin.(2), art.128 alin.(2) şi la art.361 alin.(4), agentul constatator al poliţiei, la examinarea celor de la art. 287 alin.(8), (10), (11) şi (14), agentul constatator al Serviciului Vamal hotărăsc asupra corpurilor delicte potrivit art.439^7 din prezentul cod şi prevederilor art.162 din Codul de procedură penală, care se aplică în modul corespunzător în procesul contravenţional.

Totodată, în sensul prevederilor art. 439^7 Cod contravențional, (1) confiscarea specială constă în trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. (2) Sînt pasibile confiscării speciale bunurile: a) utilizate sau destinate pentru săvîrșirea unei contravenții; b) rezultate din săvîrșirea contravenției, precum și orice venituri generate de aceste bunuri; c) date pentru a determina săvîrșirea unei contravenții sau pentru a-l răsplăti pe contravenient; d) deținute contrar regimului stabilit de legislație și depistate pe parcursul desfășurării procesului contravențional; e) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din contravenții sau din veniturile generate de aceste bunuri. (3) Confiscarea specială se aplică de către instanța de judecată la demersul agentului constatator. (4) În cazul contravențiilor prevăzute la art. 79 alin. (3), art. 287 confiscarea specială se aplică de către reprezentantul Serviciului Vamal abilitat să examineze cauza contravențională. (5) Pînă la pronunțarea hotărîrii cu privire la confiscarea specială, agentul constatator dispune restituirea către proprietar sau către posesorul legal al bunurilor ușor alterabile, în acest caz confiscîndu-se contravaloarea lor. (6) Dacă bunurile rezultate din săvîrșirea contravenției și veniturile de la aceste bunuri au fost comasate cu bunurile dobîndite legal, se confiscă acea parte din bunuri sau contravaloarea acestora care corespunde valorii bunurilor rezultate din săvîrșirea contravenției și a veniturilor de la aceste bunuri. (7) Dacă bunurile indicate la alin. (2) lit. a) și b) aparțin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se confiscă

contravaloarea acestora. Dacă bunurile respective au fost transferate cu titlu gratuit unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea acestora, bunurile se confiscă. (8) Confiscarea specială se poate aplica chiar dacă făptuitorul este eliberat de răspundere contravențională. (9) Confiscarea specială nu se aplică în cazul contravențiilor săvîrşite prin intermediul unui organ de presă sau al oricărui alt mijloc de informare în masă.

Așadar, la soluționarea chestiunii privind legalitatea și temeinicia aplicării de către Biroul Vamal Nord a măsurii de siguranță sub formă de confiscare specială a mărfurilor înserate în ordonanța din 08.11.2023, prin care s-a dispus de a recunoaște în calitate de corp delict și de a atașa la dosar: țigări marca ”Winston Blue slim” – 1830 pachete; țigări de marca ”Winston classic” – 384 pachete; tigări de marca ”Winston set 1954” – 511 pachete; țigări marca ”Ritm” – 120 pachete și mijlocul de transport de model ”*****”, cu n/î ***** (RO), VIN: *****, instanța de judecată menționează prioritar că, potrivit prevederilor art. 17 al Declaraţiei Universale a Drepturilor Omului, art. 1 al Protocolului adiţional nr. 1 al CEDO, art. 46 al Constituţiei R. Moldova, orice persoană are dreptul la proprietate, nimeni nu va fi lipsit, în mod arbitrar, de proprietatea sa. Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa, decât pentru o cauză de utilitate publică şi în condiţiile legii. Averea dobândită licit nu poate fi confiscată, iar bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracţiuni ori contravenţii pot fi confiscate, numai prin prisma prevederilor legii.

Instanța de judecată ține a sublinia că la trecerea forţată a corpurilor delicte în proprietatea statului, instanţa de judecată urmează să verifice circumstanțele confiscării speciale aplicate în cadrul procesului contravențional prin prisma principiilor elaborate de jurisprudenţa constantă a Curţii Europene: 1) dacă o aşa imixtiune în dreptul la proprietate este prevăzută de lege; 2) dacă urmăreşte un scop legitim; 3) este necesară într-o societate democratică şi 4) dacă este proporţională cu circumstanţele cauzei, cerinţele generale ale societăţii, coroborate cu cerinţele de a proteja drepturile de proprietate.

În acest sens, este relevantă şi jurisprudenţa CtEDO, potrivit căreia, simpla faptă de încălcare a legislaţiei nu este destulă pentru aplicarea măsurii de confiscare. Este necesar de stabilit, dacă măsura de confiscare corespunde gravităţii situaţiei create (cauza Ismaylov vs Federaţia Rusă din 6.11.2008). Confiscarea nu este o metodă de recompensare a prejudiciului statului, dar ca o măsură de siguranţă şi de pedepsire a inculpatului, pentru comiterea infracţiunii incriminate, la care instanţele trebuie să ţină seama că aceasta să nu fie vădit disproporţională faţă de natura şi gravitatea faptei, raportat cu bunul supus confiscării (cauza Bendenoun vs Franţa din 24.02.1994)”.

Prin urmare, analizând materialul probator administrat în cauză cu textele legale incidente în cauză, instanța de judecată evidențiază că măsura confiscării

speciale a corpurilor delicte: țigări marca ”Winston Blue slim” – 1830 pachete; țigări de marca ”Winston classic” – 384 pachete; tigări de marca ”Winston set 1954” – 511 pachete; țigări marca ”Ritm” – 120 pachete, nu este abuzivă și nu încalcă dreptul de proprietate privată, consfințit în art. 46 din Constituția R. Moldova.

În susținerea acestui fapt, instanța de judecată conchide că mărfurile depistate au fost introduse pe teritoriul țării fiind eludat controlul vamal, și drept consecință eschivarea de la achitarea drepturilor de import obligatorii în sensul dat, poziție care a fost premeditată însă deconspirată de către agenții statului, ca în final în scopul înfăptuirii justiei și apărării suveranității statului cel din urmă urmează a suporta consecințele de rigoare, or funcția preventivă a pedepsei are drept scop să corijeze atît pe Chistol Eugeniu cît și potențialii subiecți activi al contravenției examinate să nu admită în viitor astfel de comportament care se poate materializa/califica drept abatere de la lege.

În ponderea celor expuse, instanța de judecată reține că, confiscarea specială corpurilor delicte: țigări marca ”Winston Blue slim” – 1830 pachete; țigări de marca ”Winston classic” – 384 pachete; tigări de marca ”Winston set 1954” – 511 pachete; țigări marca ”Ritm” – 120 pachete, se dovedește a fi una proporțională, care a urmărit un scop legitim, în cazul respectiv creându-se un raport de proporţionalitate între măsura aplicată de agentul constatator pentru realizarea interesului general şi protecţia acordată individului.

Totodată, cu referire la confiscarea mijlocului de transport de model „*****” cu n/î ***** (RO) cod VIN: *****, culoare maro, capacitatea cilindrică a motorului 2148 cm^3, tipul de conbustibil motorină, instanța relevă următoarele aspecte.

Tot, prin ordonanța de recunoaștere și atașare la dosar a corpurilor delicte din 08.11.2023 agentul constatator, inspectorul principal Secția Procedură Contravențională a Biroului Vamal Nord, Igor Soltan, a dispus inclusiv și recunoașterea în calitate de corp delict și atașarea la dosar a mijlocul de transport de model „*****” cu n/î ***** (RO) cod VIN: *****, culoare maro, capacitatea cilindrică a motorului 2148 cm^3, tipul de conbustibil motorină.

În conformiate cu art. 439^4 din Codul contravențional, în procesul contravențional, în scopul înlăturării consecințelor faptei, a unui pericol ori pentru prevenirea săvîrşirii faptelor contravenţionale prevăzute de prezentul cod, chiar dacă nu sînt întrunite condiţiile de tragere la răspundere contravenţională, se poate aplica una sau mai multe din următoarele măsuri de siguranţă: a) expulzarea; b) demolarea construcţiilor neautorizate şi/sau defrişarea arborilor şi arbuştilor; c) confiscarea specială; d) suspendarea dreptului de a conduce vehicule/ridicarea provizorie a permisului de conducere a vehiculelor.

Potrivit art. 439^7 alin. (1) – (2) și alin. (4) din Codul contravențional, confiscarea specială constă în trecerea forțată şi gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sînt pasibile confiscării speciale bunurile: a) utilizate sau destinate pentru săvîrşirea unei contravenții; b) rezultate din săvîrşirea contravenției, precum şi orice venituri generate de aceste bunuri; c) date pentru a determina săvîrşirea unei contravenții sau pentru a-l răsplăti pe contravenient; d) deținute contrar regimului stabilit de legislație şi depistate pe parcursul desfăşurării procesului contravențional; e) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din contravenții sau din veniturile generate de aceste bunuri. În cazul contravențiilor prevăzute la art. 79 alin. (3), art. 287 confiscarea specială se aplică de către reprezentantul Serviciului Vamal abilitat să examineze cauza contravențională.

La soluționarea chestiunii privind legalitatea și temeinicia aplicării de către Biroul Vamal al Republicii Moldova a măsurii de siguranță sub formă de confiscare mijlocului de transport de model „*****” cu n/î ***** (RO) cod VIN: *****, culoare maro, capacitatea cilindrică a motorului 2148 cm^3, tipul de conbustibil motorină, instanța de judecată menționează prioritar că, potrivit prevederilor art. 17 al Declaraţiei Universale a Drepturilor Omului, art. 1 al Protocolului adiţional nr. 1 al CEDO, art. 46 al Constituţiei R. Moldova, orice persoană are dreptul la proprietate, nimeni nu va fi lipsit, în mod arbitrar, de proprietatea sa. Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa, decât pentru o cauză de utilitate publică şi în condiţiile legii. Averea dobândită licit nu poate fi confiscată, iar bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracţiuni ori contravenţii pot fi confiscate, numai prin prisma prevederilor legii.

Astfel, la trecerea forţată a corpurilor delicte în proprietatea statului, instanţa de judecată urmează să verifice circumstanțele confiscării speciale aplicate în cadrul procesului contravențional prin prisma principiilor elaborate de jurisprudenţa Curţii Europene: 1) dacă o aşa imixtiune în dreptul la proprietate este prevăzută de lege; 2) dacă urmăreşte un scop legitim; 3) este necesară într-o societate democratică şi 4) dacă este proporţională cu circumstanţele cauzei, cerinţele generale ale societăţii, coroborate cu cerinţele de a proteja drepturile de proprietate.

Instanța reține că, la aplicarea confiscării obiectelor contrabandei în proprietatea statului, chiar și în materie de drept contravențional, se va ţine cont de necesitatea unor penalităţi proporţionale, această situaţie fiind verificată prin prisma „triplului test”, constant emanat din jurisprudenţa CEDO, care presupune trei condiţii asumate corelativ pentru a justifica şi argumenta o restricţie adusă: a)

limitarea este prevăzută de lege; b) protejează un interes legitim; c) să fie necesară într-o societate democratică.

Principiul proporţionalităţii, în accepţiunea sa clasică, presupune că oricare decizie sau măsură adoptată de organele abilitate, urmează să se bazeze pe o justă şi echitabilă evaluare a faptelor şi echilibrare adecvată a intereselor implicate, precum şi pe o selectare coerentă a mijloacelor şi mecanismelor, care urmează a fi utilizate, în vederea atingerii unui scop predefinit.

În această ordine de ideii, principiul proporţionalităţii, consacrat expres la art. 54 alin. (4) din Constituţie, presupune că orice restrângere trebuie stabilită şi aplicată numai în scopul pentru care a fost prevăzută şi în limitele strict necesare, în funcţie de situaţia care o justifică. Dacă nu există dispoziţii legale care să determine limitele proporţionalităţii, problema se soluţionează pornind de la situaţiile şi circumstanţele concrete (de fapt), care trebuie verificate şi apreciate de către autoritatea (instanţa), în faţa căreia se invocă neproporţionalitatea.

În speță, instanța precizează că, măsura de siguranță a confiscării mijlocului de transport urmează a fi aplicată numai în cazul în care se dovedește că acesta a servit efectiv la realizarea laturii obiective a uneia dintre modalitățile normative ale contravenției prevăzute de art.287 alin. (10) din Codul contravențional, precum și în cazul în care se dovedește că mijlocul de transport a fost fabricat, pregătit ori adaptat în scopul realizării laturii obiective a acestei contravenții, verificându-se primordial dacă măsura luată este una proporţională.

Cu referire la proporționalitatea măsurii de siguranță aplicate în această cauză, instanța elucidează că, având în vedere că făptuitorului i s-a aplicat o sancţiune sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul sumei de 25000 lei, cu confiscarea în folosul statului a următoarelor bunuri: țigări marca ”Winston Blue slim” – 1830 pachete; țigări de marca ”Winston classic” – 384 pachete; tigări de marca ”Winston set 1954” – 511 pachete; țigări marca ”Ritm” – 120 pachete și mijlocul de transport de model ”*****”, cu n/î ***** (RO), VIN: ***** - nu se atestă a fi una proporţională cu gravitatea faptei comise, or simpla faptă de încălcare a legislaţiei contravenționale nu este suficientă pentru aplicarea măsurii de confiscare.

În aceeași ordine de idei, instanța de judecată consideră necesar de a menționa că, confiscarea nu este o metodă de recompensare a prejudiciului statului, dar este o măsură de siguranţă şi de pedepsire a contravenientului, pentru comiterea contravenției incriminate, care în nici un caz nu trebuie să fie vădit disproporţională faţă de natura şi gravitatea faptei.

În speță, confiscarea mijlocului de transport se atestă a fi una neproporţională cu gravitatea faptei săvârşite, dat fiind că valoarea unităţii de transport, în mod evident, depășește cu mult valoarea amenzii stabilite de către

autoritatea competentă, echivalentul sumei de 25000 lei, fapt care vădit încalcă principiul proporţionalităţii între sancţiunea aplicată şi gravitatea faptei.

În aceeași ordine de idei, instanța va reține poziția apărătorului, potrivit cărei, prin aplicarea confiscării mijlocului de transport de model „*****” cu n/î ***** (RO) cod VIN: *****, culoare maro, capacitatea cilindrică a motorului 2148 cm^3, tipul de conbustibil motorină, Bivol Petru a fost impus să suporte o sarcină excesivă în raport cu pericolul social ce l-a generat contravenția pe care a comis-o, având în vedere că sancțiunea pecuniară aplicată este una maximă, fiind confiscate și bunurile de larg consum, a căror valoare în mod evident este mai mică decât cea a automobilului.

Nu în ultimul rînd, instanța de judecată menționează și faptul că, mijlocul de transport de model „*****” cu n/î ***** (RO) cod VIN: *****, culoare maro, capacitatea cilindrică a motorului 2148 cm^3, tipul de conbustibil motorină, aparține cu drept de proprietate lui Dogaru Gheorghe, fapt confirmat prin ceritificat de înmatriculare.

În acest context, instanța face trimitere la decizia Curții Constituționale de inadmisibilitate a sesizării nr. 82g/2018 privind excepția de neconstituționalitate art. art. 431 alin. (41) și 4397 alin. (4) Cod contravențional din 19.06.2018, care cu referire la jurisprudența CtEDO în cauzele J. A. Pye (Oxford) LTD și J. A. Pye (Oxford) Land LTD v. Regatul Unit, 20 august 2007, § 55), reiterează, că în protejarea dreptului la proprietate privată și protecția acesteia, Convenția le acordă statelor o marjă largă de apreciere pentru a controla utilizarea proprietății în conformitate cu interesul general, astfel încât, într-o serie de cauze în care s-a examinat conformitatea măsurilor naționale care intră în domeniul de aplicare al celui de-al doilea paragraf al articolului menționat, Curtea Europeană a stabilit că acestea pot fi justificate doar în baza existenței unui interes general și cu condiția respectării unui raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit (a se vedea Marckx v. Belgia, 13 iunie 1979, §§ 63 și 64; AGOSI v. Regatul Unit, 24 octombrie 1986, §§ 48-52; Rosenzweig și Bonded Warehousen Ltd v. Polonia, 28 iulie 2005, § 48; și Uzan și alții v. Turcia, 29 martie 2011, §§ 82 și 94).

Evident, pentru a se descuraja activitatea infracțională este esențial ca infractorii să fie deposedați de produsele infracțiunii, confiscarea în acest sens, având rolul de a împiedica utilizarea averilor infractorilor ca sursă de finanțare pentru alte activități cu caracter infracțional, îndepărtând pericolul compromiterii încrederii în sistemele financiare și al coruperii societății legitime.

Respectiv, în cadrul deliberării asupra speței, instanța constată, că privarea de proprietate trebuie să fie conformă normelor de drept intern unde Curtea a decis cu valoare de principiu că legea pe care se bazează o atingere adusă bunurilor unei

persoane trebuie sa fie conformă cu normele de drept intern ale statului în cauză, inclusiv cu dispozițiile constituționale pertinente.

Proporționalitatea - cerința a limitărilor dreptului de proprietate unde controlul exercitat de jurisdicția europeană cu privire la existența condițiilor în care poate exista o privare de proprietate nu este formal; el are în vedere analiza aplicării acestora la o situație concretă.

Pentru ca protecția pe care o conferă drepturilor ce intră în domeniul ei de aplicare trebuie să fie așa cum a spus Curtea adeseori concretă și efectivă, nu abstractă si iluzorie.

Curtea a decis într-o cauza (AGOSI vs Regatul Unit. § 54) ca o măsura de confiscare a unor bunuri introduse fraudulos pe teritoriul unui stat poate să apară legitima, prin raportarea la dispozițiile § 2 al art. 1 din Protocolul. nr. 1. dacă statul în cauză a respectat condiția explicit impusă de text, anume menținerea unui just echilibru între propriile sale interese și cele ale proprietarului, cu luarea în considerare a gradului culpei acestuia și a prudenței de care trebuie să dea dovadă în asemenea împrejurări.

Într-o alta cauza (Raimondo vs Italia. § 30), instanța europeană a recunoscut că o măsură de confiscare a unor bunuri reprezintă o privare de proprietate, dar ea nu intră sub incidența celei de a doua fraze din § 1 al art. 1. ci ține de § 2, care reglementează folosința bunurilor în conformitate cu interesul general. Curtea a constatat că în speța confiscarea efectuată a avut un asemenea scop, anume să prevină ca reclamantul sau asociația de răufăcători, din care se presupunea ca acesta făcea parte, sa folosească bunurile confiscate la săvârșirea altor infracțiuni.

În cazul din speță este relevantă hotărîrea CEDO din 06.11.2008, în cazul Ismailov contra Rusiei, unde plîngerea reclamantului a avut în vedere nelegalitatea ordinului de confiscare a banilor dobîndiți legal şi nedeclarați la vamă, astfel fiind susținută încălcarea art. 1 a Protocolului nr.1 a Convenției. Curtea la fel a observat că, sursa legală a sumei de bani nu a fost pusă în discuție şi că reclamantul nu avea antecedente penale, ne fiind suspectat nici de spălare de bani, corupție sau alte infracțiuni. Totodată instanța europeană a statuat că, de vreme ce reclamantul a fost condamnat pentru infracțiunea de contrabandă, scopul punitiv şi preventiv urmărit a fost atins, astfel încît nu era necesară confiscarea sumei de bani, care a calificat-o ca o măsură de siguranţă excesivă şi disproporţională, avînd în vedere circumstanţele descrise.

Din considerentele menționate, instanța de judecată consideră necesar de a repune în termen contestația, de a admite contestația depusă de Bivol Petru, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. SVM01000542 din 12.02.2024, prin care Bivol Petru a fost supus răspunderii contravenţionale conform art. 287 alin. (10) Cod contravenţional și a anula parțial decizia agentului

constatator din cadrul Biroului Vamal Nord din 12.02.2023 în partea confiscării mijlocului de transport de model „*****” cu n/î ***** (RO) cod VIN: *****, culoare maro, capacitatea cilindrică a motorului 2148 cm^3, tipul de conbustibil motorină, constatînd această măsură de sancționare drept excesivă, iar în rest decizia agentului constatator din cadrul Biroului Vamal Nord din 12.02.2023 emisă în privința lui Bivol Petru în baza art. 287 alin. (10) Cod contravențional, urmează a fi menținută fără modificări.

Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile art.457-458, art.460, art.462 Cod contravenţional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se repune în termen contestația depusă de Bivol Petru, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. SVM01000542 din 12.02.2024, prin care Bivol Petru a fost supus răspunderii contravenţionale conform art. 287 alin. (10) Cod contravenţional.

Se admite contestația depusă de Bivol Petru, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. SVM01000542 din 12.02.2024, prin care Bivol Petru a fost supus răspunderii contravenţionale conform art. 287 alin. (10) Cod contravenţional.

Se anulează parțial decizia agentului constatator din cadrul Biroului Vamal Nord din 12.02.2024 întocmită în privinţa lui Bivol Petru în baza art. 287 alin. (10) Cod contravențional, în partea confiscării mijlocului de transport de model „*****” cu n/î ***** (RO) cod VIN: *****, culoare maro, capacitatea cilindrică a motorului 2148 cm^3, tipul de conbustibil motorină.

În rest, decizia menţionată se menţine fără modificări.

Hotărîrea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Bălţi în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi sediul central.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Natalia Foma**